

NADĚJE

VLASTENECKÝ MĚSÍČNÍK JDOUCÍ **ZLEVA** PROTI PROUDU

K SVÁTKŮM ŽIVOTA A MÍRU ŘEKNĚME STAČILO! VÁLEČNÝM ŠTVÁČŮM

MUDr. KATEŘINA JIROUSOVÁ
prkatická lékařka, lídrině krajské kandidátky,
členka koalice STAČILO!

Velikonoce jsou historicky svátky jara, vítání nového života, plodnosti a míru. Jsou spojené s mnoha tradičními zvyky, mezi které patří barvení a zdobení vajčiček, veselé řehtání řehtaček

či z vrbových proutků upletená pomlázka a další. Podle regionů se liší podoba těchto zvyků a tradic, které jsou po celém světě spojeny téměř výhradně s pozitivním poselstvím nového počátku života. Zdaleka se nejedná jen o křesťanské svátky, to jen církev v minulosti je slavila v období, kdy už lidé sami slavili svátky s tímto poselstvím, a postupně se pokusila tyto tzv. pohanské svátky přizpůsobit k obrazu svému. Z původní podoby jim však zůstalo více, než se může na první pohled zdát. Řada velikonočních tradic a symbolů, jak je známe dnes, pochází právě od starých Slovanů a oslav jarní rovnodennosti. Svátky na počátku jara jsou mnohem starší než křesťanství. Křesťané připomínají a oslavují vítězství života nad smrtí, tedy vzkříšení Ježíše Krista. Málokdo však ví, že v tomto období slavil i sám Ježíš - křesťanské Velikonoce se totiž časově více méně překrývají s židovským svátkem Pesach, který je připomínkou odchodu Izraelitů z Egypta. Řada pohanských kmenů z různých oblastí světa oslavovala v tomto období příchod jara, naše slovanské předky nevyjímaje.

Než ale přišlo jaro, bylo třeba zbavit se zimy. Její patronkou byla Morana, bohyně smrti (již samo její jméno v nás evokuje její temné poslání). Spojení zimy se smrtí je poměrně logické, bylo to nejnáročnější období roku, které ne všichni členové kmene přežili. Když ale začínala zima ustupo-

STAČILO!
KOALICE KSCM, SD-SN, ČSNS A OSOBNOSTÍ

POMOZTE NADĚJI PŘÍSPĚVKEM NA ÚHRADU TISKU

Noviny tvoříme jako samizdat, bez nároku na honorář.
I pár korun udělá desítky kusů svobodných listů.

Transparentní účet č.:
328149677/0300

Děkujeme za Vaši podporu Naděje

vat, Morana byla slabá, a bylo tedy možné se jí nadobro zbavit (tedy alespoň na podstatnou část roku). Po tom, co Slované vyprovodili Moranu, mohli přivítat bohyni plodnosti, Velkou matku Mokoš. Ano, na jaře začínají vykvétat květiny a stromy, zvířata rodí svá mláďata. Jsou to svátky života, jara, příchodu teplých dní, ale i míru, který je prvotní podmínkou pro růst a rozkvět. Jako jakousi průkopnicí šíření míru, právě v období velikonočních svátků, byla Alice Masaryková.

Ta využívala svého veřejného vlivu, kterého nabyla během prezidentování svého otce. Organizovala zdravotnickou, charitativní a sociální péči v nově vzniklém československém státě. Masaryková se stala spoluzakladatelkou Československého červeného kříže (ČSČK), kterému zároveň v letech 1919–1938 předsedala. Pomocí rozvětvené sítě specializovaných zařízení poskytovala tato instituce zdravotní péči a sociální pomoc potřebným, školila budoucí ošetřovatelky a sociální pracovnice a šířila mezi občanstvem zdravotnicko-sociální osvětu. Vedle těchto praktických úkolů se ČSČK pokoušel uskutečňovat i velké idealistické poslání, a to pracovat pro mír. A právě na popud Alice Masarykové se stala tradice třídního Velikonočního míru ČSČK, jenž byl poprvé vyhlášen v roce 1921. Cílem bylo připomenout nejen oběti válek, ale přinést mír i do každodenního života. Masaryková vyzývala občany, aby v těchto dnech zanechali vzájemných sporů a zaujali smírné a konstruktivní stanovisko k sobě navzájem i k veřejným záležitostem. Její mírové výzvy pak nabyly na významu především ve třicátých letech, se stupňujícím se vlivem nacismu.

Celá akce byla tehdy realizována pod heslem *V míru bdělost* a Masaryková apelovala právě v den velikonoční vigilie na osobní zodpovědnost každého jednotlivce za mír. Za mír ve vlastním nitru, za mír v rodině, za mír mezi jednotlivci navzájem. Věřila, že právě z nich může vyrůstat mír národního, evropského a světového celku.

Tuto ušlechtilou akci jsme dlužni připomínat, a každý jednotlivec by měl aktivně omluvit míru. *Děsím se lidské nenávisti, děsím se války a zabíjení a je mi smutno z těch, které to neděsí. Ano, z našich válychtivých politiků, kteří nejen že nejsou o míru schopní ani mluvit, stalo se pro ně sprostým slovem, ale naopak válku podporují. Myslel jsem, že všichni lidé jsou proti válce. Ale zjistil jsem s údivem, že mnoho lidí válku schvaluje. Hlavně ti, kteří do ní jít nemusí.* Řekl E. M. Remarque. Co k tomu dodat, jako by psal o naší současné vládní garnituře.

Člověk by řekl, že potom, co svět zažil 2. světovou válku, bude chtít spolu navzájem ko-

munikovat a válečným agresím se vyhnout. Je tomu právě naopak, pracuje se na vývoji mnohem účinnějších zbraní, cvičí se profesionální vojáci, profesionální vrazi. Lidé spolu nemají sliktování, nenávidí se a mnohdy jen pro to, že jim to „poručili“ jejich mocipáni. Těm jde pouze o zisk kapitálu, o zisk moci a vlivu, a to i za cenu vyhlazení klidně celého národa, jen pod záminkou jiné barvy pleťi či opozičního názoru. Proto, když ne podle jiného, tak po vzoru Alice Masarykové, chťáme mír a nedovolme, aby se tomuto slovu někdo vysmíval. Naopak, jde o opravdu věčnou a pokrokovou myšlenku, kterou je nutné šířit, dnes stejně naléhavou, jako ve třicátých letech minulého století.

Nedávno jsme připomínali 25. výročí vstupu ČR do NATO. Tehdy bylo prezentováno jako „mírová aliance“, či koalice ochotných, která je zárukou naší *bezpečnosti na věčné časy*. Navíc přece jedno celé období v čele náčelníků štábů (vojenského výboru) zmíněného paktu stál náš současný prezident generál v.v. Petr Pavel a byl v něm dokonce druhým mužem.

Mírová Aliance! Takovýto název je výsměch realitě, když vzpomínáme např. na slova Václava Havla z prosince roku 1989: *Nikdy do žádného paktu už nepůjdeme*. Nebo ještě hůře pak na tzv. humanitární bombardování Jugoslávie. Zní to smutně, trapně, možná až ironicky. Letadla NATO s bombami na palubě přelétala naše území, aby svůj smrtonosný náklad shazovala na dnešní Srbsko. Lidé to přešli mlčky, neprotestovali jsme, resp. protestujících bylo málo. Tam na Balkáně však umíraly stovky obyčejných lidí. Výsledkem byl rozpad zbytku Jugoslávie, ale i podivný vznik republiky Kosovo, kde velmi rychle vznikla na území 3,86 km² nová americká vojenská základna Camp Bondsteel s více než sedmi tisíci vojáky americké armády, a nerostné bohatství nové země, olovo, zinek, nikl, stříbro, měď, bauxit aj. putovalo do globalizovaných Američany ovládaných továren nebo přímo do Spojených států.

Po Jugoslávii přišel Afghánistán. Rok 2001 a operace Trvalá svoboda. Kdyby to nebylo tak smutné, můžeme se nad tím názvem pousmát. Také naši vojáci tam byli, ale přízvyk u Kábulu hájili Prahu. Dlouhá vojenská akce skončilo katastrofální porážkou s mnoha mrtvými nebo psychicky vyčerpanými vojáky a s plným obnovením vlády Talibánu, proti kterému se válka vedla. Byla to válka, stejně jako ta o Balkán, bez souhlasu RB OSN. Ostatně nemohlo tomu být jinak. Rada bezpečnosti by totiž souhlas nedala. A opět šlo především o další nerostné bohatství.

Pak tu byla Libye. Akce proti prezidentu Kádáfimu. Tohoto jsme my přímo neúčastnili, ale

mlčeli jsme. Tedy vláda Petra Nečase. Zemi se podařilo v krátkém čase rozvrátit. Nafta, o níž vlastně od prvopočátku šlo, je však pod americkou kontrolou a co se dál bude dít v zemi, kde se stále válčí, už nyní nikoho netrápí.

Rok 2011 je také počátkem sýrských událostí. Opozici naplno podporovaly Spojené státy a vlastně i NATO. Z této podpory se zrodil Islámský stát. Zbraně, které měly sloužit k porážce Asadova režimu, sloužily později k boji proti všem. Ani dnes není klid v celé zemi, ale už jen enklávy přímo či nepřímo podporované USA zatím zůstaly a brání sjednocení celé země.

Dnes jde především o válku na Ukrajině. Podpora ukrajinské strany udržuje současně ukrajinské vedení v naději, že zvítězí. Zatím stále jen umírají lidé. Také Češi, dobrovolníci, jež propadli nebývale nenávislné protiruské propagandě.

Patříme mezi neaktivnější dodavatele munice, zbraní a podpory všeho druhu a prostřednictvím představitelů naší země sháníme peníze a střelivo pro Ukrajinu po celém světě. Často na úkor

našich potřeb a budoucnosti našich dětí. Při tom NATO, podle své zakládací listiny (Washingtonská smlouva), má být obranné společenství. Článek 1 totiž zní: *Smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě OSN, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použití síly jakýmkoli způsobem neslučitelným s cíli OSN.*

Přeji si, aby mírové prostředky byly využívány v co nejhojnějším množství, abychom mír podporovali a v míru žili. Jako lékařka i jako matka nemohu nikdy souhlasit s naším členstvím v takové organizaci jako je NATO, ani s podporou jakékoliv války, stejně jako podléhat rychlým soudům které nám předkládají mocní a v důsledku tak ožebračovat budoucnost svých dětí. Vyžívám vás všechny - lidé, pojďme říci STAČILO! všem vojenským konfliktům, zbrojení a zbytečně vyhaslým životům.

BRICS - NOVÁ ETAPA SVĚTOVÉ EKONOMIKY

JUDr. VOJTĚCH FILIP

emeritní předseda KSČM, kandidát do KZ

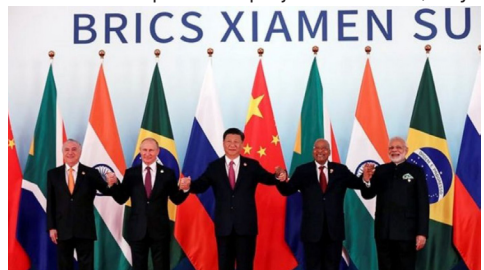
Rok 2024 přináší řadu nových věcí, významných výročí, zásadních změn a také nás nutí se zamyslet nad tím, zda současné problémy překonáme rychle a bez větších ztrát, nebo se budeme jen dívat na další propad významu naší České republiky v mezinárodním kontextu. Když jsem na konci srpna 2023 psal o výsledcích skončeného 15. zasedání společenství BRICS, konstatoval jsem, že africké předsednictví bylo úspěšné. Jeho význam nezměnil ani fakt, že po prezidentských volbách v Argentině, nemá BRICS 11, ale jen 10 členů, do BRICS se však stále hlásí noví členové a není samořejmé vstoupit. Jak si tito členové stojí a co to znamená, pro další vývoj si můžeme již nyní přecíst na zveřejněných statistikách významných celosvětových výzkumných agentur. Já čerpám z údajů¹, které se zpracovávají pro OSN. Nejnovější pořadí států světa s nejvyšší HDP v paritě kupní síly v bilionech USD zůstalo u prvních 4 států zachováno.

1. je ČLR 33, 603.93, 2. jsou USA s 23,635.14, 3. Indie s 16,610.87 a snižuje ztrátu proti USA, 4. Japonsko s 5,788.96 na 5. místo postoupilo Rusko s 5,631.19 s minimálním rozdílem od Japonska.

Na 6. místo se dostala Indonésie s 5,104.88 a tak předstihla Německo, které propadlo na 7. místo s 4,985.49, osmá je pak Brazílie s 4,420.50 a za ní je překvapivě Turecko s 3,807.07 a teprve 10. Francie s 3,568.24 bilionu USD. Dále je 11 Mexiko, 12 Velká Británie, 13 Itálie, 14 je Korea a 15 Saudská Arábie s 2,485.97.

Co to vypovídá, že v první 10 států jsou 4 státy BRICS, v prvních 15 pak 5. A že těchto 5 států je silnější ekonomicky než zbývajících 10 z oněch 15 s tím, že ekonomiky BRICS tvoří 62,752.46 bilionů USD proti 60,040.72 bilionů USD HDP v paritě kupní síly. To vše je záměrně počítáno v USD, když je evidentní, že platby v 10 státech BRICS, které budou prováděny v národních měnách, budou mít nemalý vliv na samotnou hodnotu dolaru, který přestane mít výsadní postavení rezervní měny.

Je to ale zejména o tom, že na současnou situaci děsivě doplácí Evropa jako kontinent, když

zdroj: voi.id

1 -<https://www.worldeconomics.com/Rankings/Economies-By-Size.aspx>

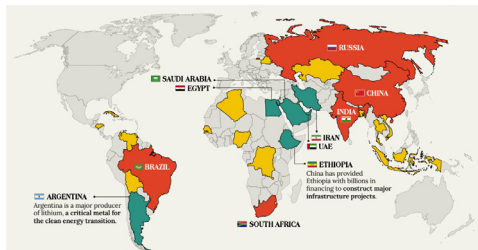
nejvýkonnější Evropskou ekonomikou je ta Ruská, která je přitom dušena sankcemi a v první desítku už je jen Německo a Francie. To znamená nejen to, že došlo k rozpadu ekonomik původní G7, ale zejména to, že Evropa je v úpadku a nedělá nic pro to, aby se vrátila k formulování vlastního zájmu a přestala sloužit ke splácení dluhů, které nadělaly USA. Už v roce 1999 bylo jasné, že Evropa, respektive EU a evropské státy NATO se podílejí na devastaci svojí ekonomiky, když bombardováním mostů na Dunaji v Jugoslávii si ničí vlastní dopravní tepnu. A nejen to. Dnes ji přetěžuje nesmyslný GreenDeal a není tomu poprvé, co jde evropská ekonomika z krize do krize, když krátkodobá oživení nestačí uhradit dluhy z úvěrů pro překonané krizí a dob stagnace. Falešná politická linie o euroatlantickém světě je jen zástěrkou americké politické reprezentace pro ponižování Evropy a jejímu podřízení jejich zájmům. To všichni, kteří se o vývoj ve světě zajímají, dávno vědí, ale žel to nedochází evropským politikům, mezi kterými se žel těžko hledá alespoň jednotlivý státník, který by byl schopen formulovat národní zájem a podílet se na formulování společného zájmu evropského. Naopak, když vystoupil Viktor Orbán, jako představitel pravice nebo Robert Fico, jako představitel levice, tak jsou okamžitě slouhy cizích zájmů obviněni ze všeho možného i nemožného, jen aby se zakrylo, že se vzbouřili platit cizí dluhy, které občané států, které zastupují, opravdu nenadělali.

Vrátme se k ekonomickému základu a směřování samotného BRICSu. Je totiž důležité, abychom si uvědomili, že tam se neřeční, tam se pracuje a realizují se projekty, které překonávají ekonomiku 20. století a mění ji v novou ekonomiku století současného, která přeměňuje jak průmyslový svět, tak svět inovací, ale zejména svět digitální a bankovní. Žádné plané sliby, žádné lži do vlastní kapsy a převracení historie, ale skutečná fakta, základ pro tvorbu nové reality, to není přes všechny patenty v oblasti IT virtuální svět her, ale skutečná práce. Připomenu, co předcházelo zásadnímu rozhodnutí o přijetí dalších 6,

resp. 5 členů a směřování k velmi významnému posunu na světovém trhu a změně teritorií potenciálu rozvoje. Byla to schůzka V. V. Putina s Dilmou Rousseffovou – presidentkou Nové rozvojové banky (New Development Bank, NDB) v červnu 2023 v Petrohradě. NDB se sídlem v Šanghaji byla založena v roce 2012 a prošla zajímavým vývojem. Je v podstatě investiční bankou BRICS, je alternativou k MMF a Světové bance. Má pevnou strukturu, kdy prezident banky je jmenován na 5 let a má z každého zakládajícího státu BRICS 4 vicepresidenty mimo státu, ze kterého je prezident. Prvním prezidentem byl K.V. Kanath z Indie a současnou D.Rousseffovou jmenoval také nově opět zvolený současný (a také bývalý) levicový brazilský prezident Lula da Silva. Jak pro nejvyššího představitele, tak pro řídicí orgány platí princip rotace a dvou nebo pětileté funkční období. NDB např. investovala do svého členského státu, do JAR 40 mld USD pro zlepšení infrastruktury.

A teď je jasné proč a v jakém teritoriu se očekává dobře plánovaný a funkčně směřovaný rozvoj a proč také některé regiony trpí vnucenými válečnými konflikty, aby tomuto rozvoji mohlo být zabráněno. V Argentině se novému rozvoji podařilo zabránit tím, že ze zahraničí ovládaná media a domácí přísluhovači prozatím zlomili v této zemi nezadržitelný solidaristický vývoj, tak jak probíhá ve většině zemí v Jižní Americe. Střední východ byl vržen do války, tak jak je to latentně hrozilo od nevyřešených sporů o vznik dvou států Palestiny a Izraele roku 1967, resp. 1975. Uvidíme, jak budou reagovat nové členské státy BRICS, tedy Egypt, Etiopie v Africe a Irán, Saudsko arabské království a Spojené arabské emiráty v samotném teritoriu. Zatím se drží stranou, brání eskalaci a jistě to není nějak politicky jednoduchá situace. V sázce je mnohé a jejich zdrženlivost nevyplývá snad z obav z válečných lodí USA operujících ve Středozemním moři. Pro tyto státy je prioritou, že mohou právě pomocí NDB řešit své potřeby. Jsou to potřeby, kterými budou překonávat neoliberalní chaos, který tam nedávna minulost zanechala po bezbřehém drancování surovin a zdrojů od nenasytného zahraničního kapitálu. Znovu připomínám, že těchto 10 zemí (z téměř 200 členských států OSN) bude zahrnovat polovinu počtu obyvatel planety a tvoří už nyní cca 40% světového produktu. A je také jasné, které další státy, o kterých dosud nebylo rozhodnuto, chtějí do BRICS vstoupit.

I z tohoto pohledu musíme vnímat najednou podbízění se USA v projevu J. Bidena k rozšíření RB OSN. To ovšem po zkušenostech jak s jednopolárním světem, tak s politikou dvojího metru Spojených států, asi státy BRICS nepřijmou a bu-

zdroj: visual capitalist

dou mít své návrhy. Stejně jako další státy, které mají zájem být ve světovém společenství plnoprávnými a suverénními subjekty. Tyto státy také na rozdíl od obsahu projevu prezidenta P. Pavla, který nikdo neposlouchal, alespoň podle obsazení sálu (koho by také zajímal názor člověka, který neformuluje žádný vlastní národní zájem a papouškuje zájmy jiných), budou předkládat nejen k diskusi na plénu Valného shromáždění postupy k vytvoření více polárního světa a postupy jak a s kým jich dosáhnout.

Jak jsem napsal v úvodu, zatím se HDP uvádí v amerických dolarech, ale po zmiňované schůzce V. V. Putina a D. Rouseffové v Petrohradě a na zasedání Johannesburgu bude vypadat platební styk mezi státy BRICS jinak. Zásadní krok je platba v národních měnách, a to přesto, že základní jmění samotné NDB je 100 mld. USD. I to bude postupně nahrazeno a USD tak ztratí charakter rezervní měny a USA nebudou moci své dluhy nechat platit od jiných. Tady znovu připomenu, že mezi základní lidská práva, jak jsou formulována v dokumentech OSN a jak ve své hierarchii uplatňuje např. ČLR patří právo na

rozvoj, které je upíráno snad největšímu počtu obyvatel planety, kteří jsou dnes často označováni jako globální Jih. Ti jsou dnes známy také pod pojmem hnutí 77 a usilují o uznání svých nezadatelných práv. Ono se bývalým koloniálním zemím a kapitálu dobře vydělávalo, když si přivlastňovaly zisk na úkor těch, kteří neměli nic jiného než suroviny nebo jen svou nedoceněnou pracovní sílu. Proto je třeba připomenout obsah kapitoly čtvrté, ze závěrečného dokumentu 15 zasedání BRICS, tedy Partnerství pro urychlený růst. Zde je jasné, co se považuje za základ spolupráce, respekt k národním měnám, a tedy konec okrádání, který často přepočít přes dolar znamenal, a který vedl k tomu, že jednotlivé státy vlastně hradily dluh, který neudělaly, ale splácely samotný dluh USA, z jejich nekontrolovaného tisku dolarů nepodložených zlatem. Mimo jiné i proto jsem rád, že si držíme českou korunu. To není nějaká nostalgie, to je potřeba, to je ekonomický nástroj pro řízení hospodářství – měnová politika. Formulace vlastních politicko-ekonomických priorit. To je naše cesta do budoucna.

POKUSY O PRIVATIZACI NÁRODNÍHO STŘÍBRA

Zatím poslední ministr financí Zdeněk Stanjura po nástupu do funkce prohlásil, že privatizace Budvaru a dalších státních podniků není jeho prioritou. Někyd je ale užitečné si zopakovat fakta kolem novodobé historie Budějovického Budvaru, jak se rádo říká českého “rodinného stříbra”. Zájem o privatizaci Budvaru totiž vždy přichází s vládnutím pravicových stran. Co se dělo s národním podnikem po roce 1989? (Mimochodem je to asi poslední národní podnik v České republice).

V roce 1991 nominovali sami zaměstnanci za svého ředitele Jiřího Bočka. Tehdejší ministr zemědělství Bohumil Kubát doporučení přijal a Jiří Boček se ve svých 33 letech dostal do čela Budvaru. Tuto funkci ukončil ze zdravotních důvodů až na konci roku 2016. Celkem strávil 25 let v čele jednoho z největších a nejlepších pivovarů v České republice. Přitom svou kariéru začínal po vysoké škole v pivovaru Strakonice a až po vojně v roce 1984 nastoupil do Budvaru, kde začal pracovat jako technolog, později jako mistr varen a v krátkém čase postoupil na důležitou funkci podsládka. Na první léta ředitelování vzpomíná rád. Všechny zaměstnance spojovalo nadšení, jak podnik rychle dožene Západ i Evropu a bude konkurenceschopný. Pracovitý Boček má na co vzpomínat, vždyť přežil čtrnáct ministrů zemědělství! Management Budvaru uvažoval o tom, že si spolu se zaměstnanci koupí svůj podnik. Vše bylo

připraveno, ale jejich záměr nevyšel.

První náznaky, že stát chce Budvar privatizovat po svém, přišly za druhé vlády Mirka Topolánka a ministra zemědělství Petra Gandaloviče v roce 2007. Chtěl najít poradce, který státu pomůže při přeměně státního podniku na akciovou společnost. Proti privatizaci Budvaru se vyjadřovali už předtím Václav Klaus i Miloš Zeman. Veliký nátlak, který nakonec Jiří Boček ustál, přišel v roce 2012. Ministr zemědělství Petr Bendl (ODS) za vlády premiéra Nečase v únoru 2012 nařídil audit Budějovického Budvaru. Byla to první kontrola po devíti letech, první od roku 2003. Bendl hodlal kontrolou zpochybnit přílišnou důvěru předchozích vlád k celému podniku Budvar. Jak později uvedl tehdejší jihočeský hejtman Jiří Zimola (ČSSD), ke kontrole vedly spekulace o nezákonném vyvádění peněz z národního podniku

zdroj: novinky.cz

a podezření na netransparentní zadávání mnohamilionových zakázek. Ministr chtěl také prověřit údajně zbytečné vyhazování peněz za marketing. Rovněž kritizoval prý neefektivní vedení známkoprávních sporů s americkým gigantem Anheuser-Busch-InBev. Zimola tehdy uvedl, že Petr Bendl měl nápad na mimosoudní dohodu o ukončení známkoprávních sporů obou pivovarů o známku Budweiser. Zimola je přesvědčen, že by z toho pro Budvar nevyplynulo nic pozitivního. Audit se protáhl na čtyři měsíce a neprokázal žádná vážná pochybení ze strany vedení podniku. Jiřího Bočka se zastal i tehdejší primátor Českých Budějovic Juraj Thoma. Prohlásil, že závažný náález auditu by vedl k ovládnutí Budvaru “kmo-try”, poté by došlo k jeho “podojení” neboli vytunelování, a nakonec i k nevhodnému prodeji, nejspíš americkému pivovaru. Tím by se vyřešily i spory o známku. Nakonec Jiří Boček zvládl útok ODS na svou osobu a ve funkci zůstal. Další atak proti Budvaru provedl na podzim téhož roku Petr Tluchoř (ODS). Opět navrhl privatizaci Budvaru, protože chtěl zisk několika desítek miliard korun, které by získal stát prodejem pivovaru, využít k tomu, aby stát nezvyšoval DPH, o níž právě jednal Parlament. Opět se ozvaly hlasy proti privatizaci. Václav Klaus se vyjádřil, že by privatizace pro Budvar byla negativní.

Další debata o privatizaci přišla v roce 2022. Předsdkyně strany TOP 09 Markéta Pekarová-Adamová se vyjádřila, že by stát neměl vařit pivo,

ani provozovat hotel (myslela tím Thermal v Karlových Varech - pozn. autorky). To rozběhlo veřejnou debatu i ostrou kritiku koaličních stran a na stranu Pekarové-Adamové se dala jen část ODS. Stanjura privatizaci zatím odmítá, proti jsou STAN i KDU-ČSL Také opoziční ANO je proti. Ministr zemědělství Zdeněk Nekula (KDU-ČSL) dokonce prohlásil, že prodat Budvar je, jako by Saúdové prodali ropná pole. Návrhy na privatizaci přicházejí v pravidelných intervalech navzdory tomu, že stát považuje Budvar za strategický podnik. Hlavně proto se od privatizace vždy ustoupilo.

Ladislav Tyll, odborník na mezinárodní podnikové strategie, v červnu 2022 napsal, že by souhlasil s privatizací Budvaru, pokud by se podnik musel dotovat z vládní kasy. Otázkou také je, jak firmu prodat, aby to bylo pro stát výhodné. Reflex poukazuje na to, že u státu nejde jen o peníze, ale také o pracovní místa a národní strategii. Z těchto aspektů se ukazuje nemalá řada privatizací, které v minulosti byly uskutečněny, přinejmenším jako pochybná. A ochranná známka Budvar-Budweiser se jeví jako jeden z českých symbolů.

Napište nám svůj názor, námět na článek, rádi ho zveřejníme. Příště můžeme přinést nejrůznější příklady kupř. špatné privatizace a můžeme se podívat, jak to řeší ve jiných zemích.

Z různých článků zpracovala Marie Šusterová

SVĚTOVÝ FESTIVAL MLÁDEŽE V SOČI

Od 1. do 7. března 2024 se konal Světový festival mládeže v ruském Soči. Zúčastnilo se ho na 20 000 mladých lidí ze 189 států, tedy téměř celého světa. Festival se odehrával v neopakovatelné atmosféře přátelství a radosti. Hlavní a na každém kroku přítomnou nosnou myšlenkou celého festivalu se stal boj za lepší a spravedlivější svět. Zároveň festival přinášel úchvatné kulturní zážitky, ať už to byly tradice a tradiční hudba různých národů nejen Ruska či koncerty současných zpěváků. Stěžejním tématem pak byla všestranná vzdělanost. Na festivalu si mohl najít své opravdu každý, ať už jej zajímala politika, přírodověda, etika internetu a umělá inteligence, technické vědy, umění, historie, lidové zvyky či tradiční řemesla, hry a tance... Národy zde také společně budovaly velkou knihovnu, která bude veřejně přístupná, a také zde docházelo ke směně knih, poznání a zkušeností.

Nejcennějším a nejhezčím zážitkem však bylo poznávání dobrých a přátelských lidí z celého

světa. Zjistili jsme že jako Čechy nás nejen Rusové ale i ostatní národy naší planety přijímaly láskyplně s otevřenou náručí a na rtech s přáním navštívit, či se zase jednou vrátit k nám. Rusové nás překvapili znalostí naší národní literatury. Nejznámější jim pak byl Jaroslav Hašek a jeho Osudy dobrého vojáka Švejka nebo Karel Čapek,

zdroj: šéfredaktor

Vítězslav Nezval či Julius Fučík.

Celá akce byla především zaměřena na přátelství mezi všemi národy světa, na spolupráci a velké úkoly spravedlnosti a míru mezi národy, odpovědnosti a budoucnosti, jež je v mládí vši planety Země. Vše nakonec dobře vystihl Vladimír Vladimírovič Putin ve svém projevu na ceremonii oficiálního zakončení festivalu.

Richard Štěpán a Martin Augustin,
účastníci festivalu

Projev V. V. Putina na Světovém festivalu

Dobry den, dobry večer, vážení přátelé. Věřím, že máte dnes dobrou náladu. Ale určitě jste i trošku smutní, protože se budete muset rozloučit s těmi, se kterými jste se poznali a spřátelili, s vašimi novými přáteli. Když jsme vás pozvali, abyste přišli do Ruska, dali jsme si velmi jednoduché úkoly. Chtěli jsme vytvořit podmínky pro svobodu, tvořivost, přátelství, které by vám dovolily spřátelit se jeden s druhým. Najít nové kamarády a možná i partnery v budoucích projektech. Doufám, že se nám to povedlo. - [Potlesk] - Velký díky za vaše ocenění. Ale vám se podařilo ještě více, než jsme čekali. Právě vy jste vytvořili zde, na samém jihu Ruska, skutečné město mládeže. Děkujeme vám.

Jste takoví různí, koukám do sálu, všichni velmi různí. Před chvílí jsem se setkával s lidmi z různých zemí, kteří studují na ruských vysokých školách. Každý je tak jiný. Ale jak se vám podařilo vytvořit toto město mládeže světa, když jste všichni tak různí? Zjevně existuje něco, co nás všechny spojuje. Dnes v Rusku to nazýváme tradičními hodnotami. Je to základ našeho života, našeho bytí. To znamená, že je něco takového, co nás všechny sblíží. Jak se dívám do sálu, první, co přichází na mysl, je to, že jsou mezi námi rozdíly, barva pleti a další věci na našem

povrchu, ale je něco všespojujícího, co je to? Ano, jsme všichni lidé a všichni jsme si rovni.

A když jsme si všichni rovni, tak není na světě místo, i v sebevýměnějším případě, na světě není prostor pro jakoukoliv aroganci, segregaci a všechny jevy, které se zakládají na této pokřivené půdě výlučnosti kohokoliv.

Dnem narození jsme si všichni rovni. - [Potlesk] - A tato posvátná chvíle, kdy díky matce a otci - právě takhle se lidé přivádí na svět - [Potlesk] - a jiný způsob neexistuje, ani při dnešních technologiích - se děje jen díky mužskému a ženskému prvku. Mimochodem, brzy se v mnoha zemích světa slaví Mezinárodní den žen. Poděkujeme ženám!

Ano, přicházíme na svět sobě rovni, ale otázkou je: Vyrůstáme, rozvíjíme se ve stejných podmínkách? Odpověď je: Bohužel ne. Stejně podmínky pro všechny na světě nejsou. Toto je hlavní nespravedlnost současného světového řádu. A jestli se mě zeptáte, zda je možné zařídít, aby všichni měli stejné podmínky, aby mohli rozvíjet svá nadání ve svůj prospěch, ve prospěch svých blízkých, své rodiny, své země a třeba i celého lidstva? Já nevím. Ale co vím jistě: My všichni máme povinnost jít za tímto cílem!

Dokonce i samotná skutečnost, že tímto směrem půjdeme, už to samotné udělá svět transparentnějším, spravedlivějším, demokratičtějším, udržitelnějším, vyváženějším a bezpečnějším.

Vážení přátelé, přijeli jste do Ruska, našli jste tu spoustu přátel. Chci, abyste věděli, že celé Rusko je teď vaším přítelem. U nás jsou pro Vás vždy otevřené dveře, pro všechny Vaše blahodárné iniciativy. Věřím, že dosáhnete spousty úspěchů. Jedno z hesel našeho festivalu je: Začínáme budoucnost společně! Budeme doufat, že budoucnost začala. Ale jaká bude, závisí na Vás!

Přeji Vám mnoho úspěchů! Budte šťastní!

NE základněm
f

Naše Naděje

www.stacilo.cz

MY, LIDÉ

Jako bezplatný samizdat měsíčně vydává Naše naděje z. s. nákladem 25 000 ks.
Tel. šéfredaktora: 704 772 533 adresa redakce: Hlincová Hora 19, PŠČ: 373 71
mail: nase.nadeje.redakce@gmail.com Šéfredaktor - Richard Štěpán
uzávěrka proběhla 4. 4. 2024

Mírový průvod osvobození

Děkuvzdání občanů jižních
Čech za život a vítězství
nad fašizmem.

Zlu k
vítězství
postačí, když
dobří lidé
nedělají nic.
Nenechme
přepisovat
naši historii.

České Budějovice
Lannova třída 50/21

9. května
17 h

pořádá Richard Štěpán,
Dušan Sigmund a přátelé